

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

siedziba: 00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65

Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków

e-mail: sekretariat@krir.pl

www.krir.pl

Warszawa, 2018-05-11

KRIR/MJ/529/18

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 11.05.2018r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 kwietnia 2018 r. znak:GMS-WP-173-98/18, przy którym otrzymaliśmy senacki projekt ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, uprzejmie informuję, że Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych przedstawia jak poniżej.

Temat marnowania żywności i ujemnych konsekwencji, które z tego wynikają, jest podnoszony na forum zarówno krajowym, jak i Unii Europejskiej. Pomimo faktu głównego marnowania żywności na etapie indywidualnych gospodarstw domowych, to i tak obszar dystrybucji odpowiada również za pewien procent marnowanej żywności. Nałożony na sprzedawców żywności obowiązek zawierania umów na nieodpłatne przekazywanie żywności organizacjom pozarządowym pozwoli na znaczne ograniczenie ilości marnowanej żywności.

Jednocześnie proponujemy doprecyzowanie art. 5 pkt. 1 projektu ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, który nakłada na sprzedawcę żywności wnoszenie dodatkowo opłat za marnowanie żywności. Doprecyzowanie polegałoby na konieczności wnoszenia opłat przez sprzedawców żywności za marnowanie żywności pomimo zawartych umów z organizacjami pozarządowymi.

Proponujemy także zmianę art. 5 pkt. 2, tak aby przy obliczaniu wysokości opłaty podstawę obliczenia zmniejszyć z 90% masy marnowanej żywności na 80% tej masy. Proponowaną zmianę popieramy specyfiką pewnej grupy artykułów spożywczych, w których przydatność do spożycia jest krótka i pomimo dołożenia należytej staranności przy wdrażaniu rozwiązań projektu w/w ustawy sprzedawca żywności będzie posiadał duże ilości żywności nieprzydatnej do spożycia. W konsekwencji może wpłynąć to na wnoszenie znacznych opłat z tytułu marnowania żywności, co odbije się na konsumencie końcowym poprzez podniesienie cen tych produktów.

Zaproponowane regulacje można odebrać jako kolejna próba przymusowego obciążenia podatkowego dla sklepów wielko powierzchniowych, które w konsekwencji przełoży się na kupującego, gdyż to on finalnie poniesie koszty nowych uregulowań poprzez wzrost cen towarów.

Obowiązek prowadzenia przez sprzedawców żywności wspólnie z organizacją pozarządową kampanii informacyjnych w zakresie racjonalnego gospodarowania żywnością oraz przeciwdziałania jej marnotrawieniu przez okres 2 tygodni w ciągu roku budzi nasze zdziwienie. To jest zadanie placówek oświatowych i organizacji społecznych, a nie sklepów, które prowadzą działalność handlową. Wiele zagadnień zostało określonych w sposób bardzo ogólny np. sfinansowanie kosztów związanych z przekazywaniem żywności np. transportu, co może doprowadzić do tego, iż cały ich ciężar będzie musiał wziąć na siebie Sklep, gdyż OPP nie będą chciały partycypować w tych kosztach i podpisywać takich umów, co skutkować będzie karami finansowymi po stronie sklepów.

Sprzeciw budzi natomiast nałożenie obowiązku ponoszenia opłaty za marnowanie żywności i przekazywanie tych opłat organizacjom pozarządowym. Samorząd rolniczy zgadza się, że projektowana ustawa powinna skupiać się na zapobieganiu marnowania żywności, a nie pozyskiwaniu opłat za zmarnowaną żywności przez te organizacje pozarządowe.

Projekt ten wprowadza wiele nowych obowiązków i obciążeń finansowych dla dystrybutorów żywności, podczas gdy sprzedawcy żywności nie są zainteresowani tym, aby dopuszczać do występowania wad estetycznych towarów czy opakowań, a także upływających terminów przydatności do spożycia. Osoby te szybko reagują na powyższe np. poprzez obniżenie cen takich towarów, bo jest to w ich interesie, w ten sposób nie ponoszą kosztów i strat.

W kwestii ograniczenia zjawiska marnotrawienia żywności należy przyjąć bardzo dobre rozwiązanie jakie zastosowały Włochy, czyli wprowadzenie ulg podatkowych dla sklepów przekazujących żywność bankom żywności lub organizacjom charytatywnym, a wysokość ulg uzależnić od ilości przekazywanej na cele charytatywne żywności. Dystrybutorzy mogą również przekazywać żywność po terminie minimalnej przydatności, źle oznakowaną (z wyjątkiem błędnego oznakowania alergenów) lub z uszkodzonym opakowaniem, pod warunkiem, że nie jest zepsuta. Nie przewidziano natomiast nakładania na sklepy sankcji lub dodatkowych opłat w sytuacji nie przekazywania żywności organizacjom charytatywnym.

Mając na uwadze przedstawione powyżej argumenty, samorząd rolniczy dostrzega wagę problemu, jednak sposób w jaki planowane jest rozwiązanie problemu, nie przekonuje samorządu rolniczego do jego poparcia.

Z poważaniem,

